

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobkyně **V. V.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalované proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 11. 2005 č.j. 42 Cad 203/2005 - 9,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná podala včas kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 11. 2005 č. j. 42 Cad 203/2005 - 9, kterým bylo rozhodnuto, že „řízení se zastavuje, nikomu se nepřiznává náhrada procesních nákladů.“

Ze soudního spisu vyplývá, že k projednání žaloby žalobkyně o částečný invalidní důchod nařídil krajský soud jednání na den 7. 11. 2005, jehož se zúčastnila žalobkyně a zaměstnankyně žalované.

Podle obsahu protokolu o jednání žalobkyně při něm vzala žalobu zpět. Krajský soud poté prohlásil shora uvedené usnesení. V protokolu uvedl, že usnesení bylo veřejně vyhlášeno, včetně odůvodnění a zákonného poučení. Po jeho vyhlášení se obě strany vzdaly práva opravného prostředku, usnesení se proto oběma stranám doručuje formou stejnopisu tohoto protokolu a věc je tím definitivně uzavřena.

Krajský soud již nevypracoval písemné vyhotovení tohoto usnesení.

V kasační stížnosti, kterou žalovaná podala „z důvodu právní jistoty“ a z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), uvedla, že nesouhlasí s formou usnesení, kterou krajský soud vyhotovil

a doručil oběma stranám. Jedná se pouze o doklad, který má pouze náležitosti protokolu o jednání. Podle ust. § 55 odst. 3 s. ř. s. se písemné vyhotovení usnesení doručuje účastníkům a osobám na řízení zúčastněným jen tehdy, končí-li se jím řízení. V daném případě k ukončení řízení došlo. Krajský soud měl proto podle tohoto ustanovení postupovat a po vyhlášení usnesení vyhotovit jeho písemnou podobu. Krajský soud však takto nepostupoval. Protokol o jednání s kulatým razítkem soudu nenahrazuje písemné vyhotovení usnesení ve věci.

Žalovaná navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost takto:

Z obsahu protokolu o jednání vyplývá, že u soudu přítomná zaměstnankyně žalované se po vyhlášení usnesení „vzdala práva opravného prostředku“, což žalovaná potvrzuje v kasační stížnosti.

Soudní řád správní nemá výslovné ustanovení o tom, zda se lze vzdát opravného prostředku po vyhlášení rozhodnutí, a pokud ano, jaké procesní důsledky takové vzdání se má.

Pro posouzení této otázky nelze použít ust. § 64 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu. Je tomu tak proto, že část první občanského soudního řádu obsahuje obecná ustanovení a část třetí obsahuje ustanovení o řízení v prvním stupni. Jinak řečeno, ve smyslu ust. § 64 s. ř. s. nelze přiměřeně použít části čtvrté občanského soudního řádu, která obsahuje ustanovení o opravných prostředcích.

Řešení je třeba hledat v použití analogie, a to analogie s občanským soudním řádem, který je svojí povahou právním předpisem nejbližším soudnímu řádu správnímu.

Podle ust. § 207 odst. 1 o. s. ř. vzdát se odvolání je možno jedině vůči soudu, a to až po vyhlášení (vydání) rozhodnutí.

Podle ust. § 218 písm. b) o. s. ř. odvolací soud zamítne odvolání, které bylo podáno někým, kdo k odvolání není oprávněn.

V oblasti právní úpravy odvolání v občanském soudním řádu se dovozuje, že účinným vzdáním se odvolání zaniká subjektivní legitimace k odvolání toho, kdo se tohoto oprávnění vzdal. Kdyby přesto podal později odvolání, odvolací soud je odmítne podle ust. § 218 písm. b) o. s. ř. jako podané osobou k němu neoprávněnou (viz Bureš/Drápal/Krčmář a kolektiv: Občanský soudní řád, komentář – II. díl, C.H.Beck, 7. vydání, str. 1095).

Podle ust. § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (byť svojí povahou opravným prostředkem mimořádným). Proto je třeba v projednávané věci analogicky aplikovat shora uvedená ustanovení části čtvrté občanského soudního řádu.

V projednávané věci se žalovaná po vyhlášení usnesení vzdala práva podat proti němu opravný prostředek. Proto, i když krajský soud měl nepochybně vypracovat písemné vyhotovení usnesení a účastníkům řízení je doručit, je třeba v projednávané věci aplikovat ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh (kasační stížnost), jestliže návrh (kasační stížnost) byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Žalovanou je třeba považovat za osobu zjevně neoprávněnou podat v této věci kasační stížnost, protože, jak je shora vyloženo, se tohoto práva vzdala.

Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

